

Sygn. akt: II K 448/16

2 Ds. 249/16 PR L.

RSD 215/16 KP O.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Niedziałkowska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Ewa Jodko

przy udziale Prokuratora: ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 03.03.2017 r.

sprawy **S. I.** syna B. i M. z domu N.

ur. (...) w O.

oskarżonego o to, że w dniu 28 sierpnia 2016 r. na drodze publicznej w O. ul. (...), woj. (...) kierował samochodem osobowym marki M. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości posiadał 0,83 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu stwierdzonym urządzeniem elektronicznym typu Alkometr A2.0

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

orzeka:

I oskarżonego S. I. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 178a § 1 kk skazuje go, a z mocy art. 178a § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierza mu karę grzywy w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20,00 zł. (dwadzieścia);

II na mocy art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

III na mocy art. 43 § 3 kk nakłada na oskarżonego obowiązek zwrotu dokumentu prawa jazdy wystawcy dokumentu;

IV na mocy art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5000,00 zł. (pięć tysięcy) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

V na mocy art. 627 kpk, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza oskarżonemu opłatę w kwocie 200,00 zł. (dwieście), a z mocy art. 624 § 1 kpk zwalnia go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt: II K 448/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. I. lat 38 ma wykształcenie podstawowe. Aktualnie pozostaje bez pracy. Jest kawalerem, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Posiada prawo jazdy kategorii (...), Był karany sądownie.

W dniu 28 sierpnia 2016 r., około godz. 00:35, oskarżony puścił lokal Hotel (...) w O., po czym wsiadł do samochodu marki M. (...) o nr rej. (...). Po przejechaniu ul. (...), skręcił w ul. (...) i zatrzymał pojazd na parkingu przy bloku nr (...).

Podczas jazdy został dostrzeżony przez patrol policji. Po zatrzymaniu pojazdu, funkcjonariusze Komisariatu Policji w O. przystąpili do kontroli drogowej oskarżonego, którego poddano odpowiednio o godzinie 02:51 i 02:52 badaniu urządzeniem kontrolno – pomiarowym do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu typu A. A..0 uzyskując wynik odpowiednio 0,83 mg i 0,77 alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza.

Oskarżony nie kwestionował wyników badań.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego k 22 – 23v, k – 104v;

- zeznania świadków: K. W. k – 11v; A. S. k 13v – 14;

- dokumenty: notatkę urzędową k – 1; protokół użycia A. A..0 k - 2; kartę karną k 17 – 18; zapis na płycie CD k – 33; protokół oględzin zapisu na płycie k 34 – 36; mapę k – 37; opinię sądowo – psychiatryczną k 50 – 52; dane osobopoznawcze k – 66, k – 104.

Oskarżony **S. I.** w toku dochodzenia nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż w godzinach 00:00 – 01:00 wracał piechotą z Hotelu (...) do domu. Jak dodał, droga do domu przebiegała koło parkingu, na którym stał zaparkowany pojazd marki M. o nr rej. (...). Podał, że będąc w odległości około 10 metrów od pojazdu, nadjechał patrol policji. Policjanci, jak wskazał, zarzucili mu kierowanie pojazdem pod wpływem alkoholu, po czym go skuli i wyciągnęli z kieszeni dokumenty, telefon i klucze (k 22 – 23v).

Przed Sądem oskarżony przyznał się do sprawstwa. Skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Przyznał, że przestawił swój samochód bojąc się, że zostanie zniszczony. Jak zaznaczył, pokonał trasę około 200 – 300 metrów od hotelu na parking, przy czym głównej drogi było około 100 metrów. Wystąpił z wnioskiem o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania postępowania dowodowego (k – 104v).

Wniosek zyskał akceptację Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w sposób nie budzący wątpliwości pozwala na przypisanie oskarżonemu S. I. czynu polegającego na tym, że w dniu 28 sierpnia 2016 r., około godz. 00:35, w O. na ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. mając 0,83 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował samochodem osobowym marki M. (...) o nr rej. (...) tj. wyczerpującego znamiona występku z art. 178a § 1 kk.

Oskarżony początkowo zaprzeczył sprawstwu (k 22 – 23v), by podczas rozprawy zmienić depozycje i przyznać się do kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości (k – 104v). Z ujawnionych dokumentów wynika, iż po zatrzymaniu do kontroli drogowej, zawartość alkoholu w organizmie oskarżonego wynosiła odpowiednio 0,83 i 0,77 mg alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza, zatem niewątpliwie oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości, który zgodnie z art. 115 § 16 kk zachodzi w szczególności, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila lub w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego te wartości (k – 1, k – 2). Powyższe okoliczności znajdują potwierdzenie nadto w zeznaniach świadków K. W. (k – 11v), A. S. (k 13v – 14), których dopełnienie stanowią zapis na płycie CD (k – 33) wraz protokołem oględzin zapisu na płycie (k 34 – 36) i mapą (k – 37).

Zatem wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do winy uznać należy za wiarygodne i znajdujące potwierdzenie we wskazanych dowodach.

Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona występku typizowanego w art. 178a § 1 kk.

Stąd też Sąd - kierując się ogólnymi dyrektywami i zasadami sądowego wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk - uznając oskarżonego za winnego popełnienia przypisanego mu czynu - z mocy art. 178a § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20,00 zł. (pkt I wyroku).

Proces wymiaru kary w niniejszej sprawie wymagał – wobec alternatywnej sankcji karnej za przypisany oskarżonemu czyn - w pierwszej kolejności wyboru rodzaju kary, a następnie jej wysokości.

Zważywszy, iż oskarżony jest osobą zdrową, młodą, dotychczas pracującą jako kierowca, nie posiada nikogo na utrzymaniu, wyraża wolę i możliwość udźwignięcia obciążenia finansowego jakim jest kara grzywny, Sąd uznał, iż trafność reakcji karnej w stosunku do oskarżonego wymagała wymierzenia mu właśnie kary grzywny.

W ocenie Sądu orzeczona kara jest adekwatna zarówno do stopnia zawinienia, jak i stopnia społecznej szkodliwości czynu, którego oskarżony się dopuścił. S. I. po spożyciu alkoholu w postaci wódki, mając świadomość tego, że znajduje się pod jego działaniem, zdecydował się na jazdę samochodem. Wskazuje to na rażące lekceważenie przez niego podstawowych reguł ostrożności w ruchu drogowym. Znajdując się w stanie nietrzeźwości i decydując się na prowadzenie pojazdu w ruchu lądowym, w godzinach nocnych na drodze publicznej w centrum miasta, oskarżony wykroczył przeciwko jednej z podstawowych zasad rządzących porządkiem i bezpieczeństwem ruchu na drogach, wyrażonej w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20.06.1997 r. – Prawo o ruchu drogowym tj. zasadzie bezwzględnej trzeźwości, stwarzając przy tym zagrożenie dla samego siebie, jak również innych uczestników ruchu drogowego. Powszechnie wiadomym jest, iż kierowcy znajdujący się pod wpływem alkoholu mają mniejsze możliwości uniknięcia sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym, co z kolei jest częstą przyczyną wypadków drogowych.

Wskazane okoliczności przemawiają za większym, niż znikomy stopniem karygodności jego czynu.

Do okoliczności łagodzących Sąd poczytał oskarżonemu przyznanie się do zarzucanego czynu.

Ferując karę Sąd zaliczył uprzednią karalność oskarżonego do okoliczności obciążających (k 17 – 18).

Mając powyższe na uwadze, w ocenie Sądu, kara grzywny w wymiarze 100 stawek przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20,00 zł. pozwoli na efektywne oddziaływanie na oskarżonego i da mu szansę wyrobienia w nim pożądanej przez prawo potrzeby ukierunkowanej na przestrzeganie prawa. Mając na względzie zawartość bezprawia w przypisanym oskarżonemu czynie Sąd uznał, iż znajdzie ono odzwierciedlenie w liczbie stawek 100, a względ na sytuację majątkową oskarżonego pozwala na ustalenie wysokości jednej stawki na kwotę 20,00 zł.

Wobec tego, iż oskarżony dopuścił się popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji znajdując się w stanie nietrzeźwości, Sąd na mocy art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzekł wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, nakładając jednocześnie na oskarżonego obowiązek zwrotu dokumentu prawa jazdy wystawcy dokumentu, stosownie do brzmienia art. 43 § 3 kk (pkt II - III wyroku).

Na mocy art. 43a § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 5000,00 zł. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej (pkt IV wyroku).

Orzeczona kara oraz środki karne, mające charakter obligatoryjnych w związku z przypisaniem sprawcy przestępstwa z art. 178a § 1 kk, odpowiadają jednocześnie w swym zakresie i rozmiarze (w dolnych granicach zagrożenia) celom zapobiegawczym i wychowawczym, jakie mają osiągnąć w stosunku do oskarżonego. Przyczynią się w ocenie Sądu, w wystarczający sposób do wywołania po stronie sprawcy refleksji odnośnie popełnionego czynu, którego następstwa

mogły okazać się bardziej dotkliwe w skutkach dla niego samego, nie wykluczając innych uczestników ruchu. Czas, na jaki następuje wyeliminowanie oskarżonego z uczestnictwa z ruchu drogowego jako kierowcy jest - w ocenie Sądu – koniecznym okresem w związku z dopuszczeniem się przez niego popełnienia czynu wyczerpującego znamiona występku z art. 178a § 1 kk. Przy jego rozmiarze Sąd miał na względzie zwłaszcza stopień upojenia alkoholowego, jak również stopień karygodności czynu, na co wskazano powyżej.

Wskazać należy, iż przede wszystkim rozmiar środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, spełnia potrzeby w zakresie prewencji ogólnej, wskazując na zasadność i konieczność pozbawiania nietrzeźwego kierowcy możliwości prowadzenia pojazdów i dania mu szansy weryfikacji swojego bezprawnego zachowania. Orzeczony zakaz, przy uwzględnieniu dotychczasowej postawy oskarżonego, jest konieczną i adekwatną reakcją na przestępstwo, którego popełnienia dopuścił się. Należy w tym miejscu podkreślić, iż właśnie z racji wykonywanego tempore criminis zawodu kierowcy jego zachowanie jako uczestnika ruchu drogowego, winno być oceniane przy zastosowaniu większej niż przeciętna, miary.

O kosztach sądowych Sąd orzekł stosownie do brzmienia art. 627 kpk w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, obciążając oskarżonego opłatą, zwalniając go jednocześnie od pozostałych kosztów sądowych w myśl art. 624 § 1 kpk przy uznaniu że uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe (pkt V wyroku).